

Bidden, wanneer niet?

Bidden:
als je iets kwijt wilt
als je ergens mee zit
als je vragen hebt.

Bidden:
wanneer je je gelukkig voelt
wanneer je dankbaar bent
of wanneer je je schuldig voelt.

Bidden: er is altijd wel een reden voor
alleen of samen,
met woorden of in stilte...

Marcel Zagers

Inhoud

7 augustus 2020

Jij bent mijn vermoeden	3
Geraakt	3
Als ik mag bestaan	4
Hoeveel woorden	4
Veel te laat	5
Bron van al wat is	5
Niet te geloven	6
Jij gelooft in mij	8
Anders geloven	8
Als Jij echt zo ver weg zou zijn	9

Jij bent mijn vermoeden

God,
hier ben ik dan

niet wetend
of mijn bestaan
toevallig is of een bedoeling heeft

niet wetend
waar mijn woorden vandaan zijn
en nog minder
waar ze terecht zullen komen.

God,
Jij bent mijn vermoeden
dat het zin heeft om te leven

en ik hoop
dat ik het met Je volhoud
al lijkt de zinloosheid
soms wel erg groot te worden.

Ik hoop
dat ik het zo lang
vol mag houden met Jou
als Jij het volhoudt
met mij.

Geraakt

Ik bid niet
'God, raak mij aan'
want Gij hebt mij al geraakt.

Ik bid U alleen
– dat wil zeggen: ik hoop –
dat ik me geraakt blijf voelen.

Als ik mag bestaan

Als ik mag bestaan
zo klein en nietig als ik ben
in een oneindige ruimte
die mij omgeeft,

als ik mag leven
op een aarde
die ongevraagd
geeft en neemt

als ik er mag zijn
met mijn talenten
en tekorten,
met mijn eigenaardigheden

dan is het
omdat Gij, God,
weet dat ik er ben
weet dat ik het ben.

Hoeveel woorden

*Hoeveel liederen
zijn in de loop der tijd
over U geschreven en gezongen?*

*Hoeveel gebeden
hebben mensen
voor U bedacht en uitgesproken?*

*Hoeveel gesprekken
zijn over U gevoerd,
over Uw wil, over Uw bestaan?*

*U houdt ons bezig,
en gelukkig is het onmogelijk
om te zeggen
dat het ene gebed
meer waarde heeft dan een ander.*

Zo blijft U ons bezighouden.

Veel te laat

(Geïnspireerd op bevrijdingstheologie)

Veel te laat
heb ik U gezocht
bij mensen niet in tel,
niet serieus genomen.

Veel te lang
meende ik U te horen
in mooie woorden
en stemmige muziek.

Te lang hield ik vast
aan gewoontes en gebeden
die mij bekend
en vertrouwd waren.

Veel te laat
heb ik U gezocht
in de schreeuw
van pijn en wanhoop.

Nu heb ik geleerd
Uw woord te horen
in de wanklanken
van het menselijke bestaan

die het laatste woord
niet mogen hebben.

Bron van al wat is

(Geïnspireerd op procestheologie)

Bron van al wat is
en nog niet is:

Gij zijt als de wind
die ons mee kan nemen
die ons kan tegenwerken.
Gij zijt als het vuur
we kunnen ons warmen
we kunnen het doven.
Gij zijt als een mens
die we kunnen doodzwijgen
van wie we kunnen houden.

Bron van al wat is
en nog niet is:

een woord dat
niet gesproken
in de stilte verdwijnt,

een lied dat
niet gezongen
geen muziek wordt,

een dag die
niet geleefd
niet meer terugkomt.

Bron van al wat is
en nog niet is:

door de wereld veranderd
verandert Gij de wereld.

Niet te geloven *(uitgebreide versie)*

Ik leef, ik besta
al kan ik dat soms
maar moeilijk geloven.

Op dit moment zwemmen ergens
reusachtige walvissen in diep water.
Op dit moment jagen ergens hongerige tijgers
op doodsbangе herten.
Op dit moment zoemen ergens vervelende muggen,
weven spinnen met het grootste gemak een web,
en kruipen legioenen processierupsen
kriebelend achter elkaar aan.

Hoeveel appels groeien er nu niet aan bomen?
Hoeveel bloemen komen op dit moment niet uit hun knop?

Zij weten met zijn allen niets van mij,
en zullen mij waarschijnlijk nooit zien
en toch leef ik.
Dat is toch niet te geloven?

* * *

Als ik wil lachen, dan lach ik.
Heb ik zin om te huilen, dan huil ik.
Ik loop, ik dans, ik praat, ik zing
en het is voor mij de gewoonste zaak van de wereld,

terwijl op dit moment
zoveel mensen ergens
op zoek zijn naar voedsel of onderdak,
op de vlucht zijn niet wetend waarheen,
bezorgd zijn voor de dag van morgen.
Dat is toch niet te geloven?

Hoeveel mensen zouden nu niet liggen te slapen,
dromend van geluk of in bange nachtmerries gevangen?
Hoeveel kinderen zijn vandaag al geboren?
Hoeveel mensen zullen vandaag nog sterven?

* * *

Alsof dit alles niet gebeurt,
gaan zoveel mensen op dit moment
hun eigen gang,
stillen zij hun eigen honger
en niet die van een ander,
doen zij wat zij zelf willen,
niet wat een ander vraagt.

Alsof de aarde
morgen ophoudt te bestaan
haasten mensen zich vandaag
de longen uit het lijf
bang om een minuut te verliezen.
Dat is toch niet te geloven?

* * *

Ik leef – niet alleen.
Ik besta – niet alleen,
al kan ik dat soms maar moeilijk geloven
en weet ik niet goed
wie of wat ik ben.

Maar hoe klein
en onbeduidend ik me ook voel,
ik kan het niet laten
om dat ene woord te zeggen, te noemen,

dat ene, voorzichtige woord
dat zoveel mensen vóór mij
in de mond hebben genomen
en zoveel mensen na mij nog zullen doen:

‘God’
- niet wetend wat ik daarmee zeg –
ergens vermoed ik
dat het zin heeft om te leven

dat mijn vertrouwen
niet wordt beschaamd,
dat mijn hopen
niet tevergeefs is,
dat de woorden die ik schreeuw of stamel
goed terecht zullen komen.

Dat wil ik maar al te graag geloven...

Jij gelooft in mij

Jij
zegt mij niet wat te doen,
laat mij zijn wie ik ben.

Jij
schrijft me niet voor wat ik moet,
laat me zien wat ik kan.

Jij
spreekt geen verbod over me uit,
laat me weten 'ik mag er zijn'.

Jij
gelooft in mij
ook als ik niet meer
in mezelf geloof.

Anders geloven

Gij hebt de mensen
woorden in hun mond
en in hun hart gelegd.

Woorden
die in verschillende talen
worden uitgesproken en herhaald.
Woorden
die niet overal hetzelfde klinken
tot verwarring en verdeeldheid leiden.

Hoe kan Uw Woord tegelijk hetzelfde
en toch zo anders zijn?
Hoe kan het dat Uw woorden
zowel grenzen trekken als bruggen bouwen?

In Uw Woord is leven
en licht voor mensen
en de duisternis van de wereld
heeft het niet kunnen doven.

Moge dat zo blijven:
kome wat komt.

Als Jij echt zo ver weg zou zijn

God,
als Jij echt
zo ver weg zou zijn
hoe zouden wij dan
je nabijheid kunnen ervaren?

Als Jij echt
zo onkenbaar zou zijn
hoe zouden wij Je dan
zo vaak weten te vinden?

Ergens ontmoeten wij elkaar
worden wij ons van elkaar bewust.

Ik hoop
dat ik Je zal herkennen
wanneer het zo ver is,

ik hoop
dat ik Je zal herkennen
in de achterblijvers
en in de voorgangers,
in de storm
en in de stilte.

